

İLÂH'IN
ATA
PEYGAMBERLERE
SÖZLERİ

BÖLÜM 1

1- ilah onları (insanları) kutsadı, ilah onlara dedi: meyva verin

ve

olun “çok;”

ve yeryüzünü doldurun, ve ona boyun eğdirin!

hakimiyet sahibi olun

denizin “balıkları,”

göklerin “kuşları,”

ve yeryüzü üzerinde sürünen
bütün “canlılar” üzerine!

2- ilah dedi: işte, ben size burada veriyorum

“tohum” sahibi tüm sebzeleri,
yeryüzünün üzerinde bulunan,

ve içlerinde “tohum” sahibi ağaç
meyvası olan tüm ağaçları,

bunlar sizin içindir,
yemeniz için;

(musa, 32/2)

* * * * *

3- yüce ilah adem hakkında emrederek dedi: bahçenin her ağacından

“yiyebilirsin,”

evet,

“yiyebilirsin,”

(davud, 1/2-3)

4- fakat iyiyi ve kötüyü bilme ağacından, sen ondan kesinlikle yemeyeceksin. çünkü ondan yediğin gün sen mutlaka

“öleceksin,”

evet,

“öleceksin.”

* * * * *

5- yüce ilah ademi çağırdı ve ona dedi: neredesin sen?

6- o dedi: ben bahçede senin sesini duydum ve korktum; çünkü ben çıplağım, ve bu yüzden gizlendim.

7- o dedi: sana çıplak olduğunu kim bildirdi? yoksa sana yememeni emrettiğim o ağaçtan yedin mi?

8- adem dedi: yanımda olması için verdiğin kadın, o bana o ağaçtan verdi, ve ben de yedim.

9- yüce ilah kadına dedi: senin bu yaptığın nedir? kadın dedi: yılan beni aldattı, ve ben de yedim.

10- yüce ilah yılanı dedi: mademki sen bunu yaptın, lanetlisin artık sen

bütün “hayvanların” arasında,

ve kırım bütün “canlıları” arasında;

karnının üzerinde yürüyeceksin,
ve “toprak” yiyeceksin,

hayatının bütün günleri boyunca.

11- ben seninle kadının arasında düşmanlık koyacağım, senin zürriyetin ve onun zürriyeti arasında:

onlar senin
“başını” ezecekler,

sen onların
“topuğunu” ezeceksin.

12- kadına o dedi: ben senin

“katlayacağım,”

“katlayacağım,”

sancını

“doğurman” sırasında,

sancılar içinde çocuklar doğuracaksın. arzun kocana olacak, lakin o senin üzerinde hüküm verecek.

13- ademe o dedi: mademki sen karının sözüne kulak verdin ve sana hakkında: “ondan asla yemeyeceksin!” diye emrettiğim ağaçtan yedin, senin yüzünden artık toprak lanetlendi, sancılı-çalışmayla ancak ondan yiyebileceksin, hayatının bütün günleri boyunca;

14-

“diken,”

ve “çalı,”

haydi o bitirsin senin üzerine, sen kırım sebzesini yediğin zaman!

15- ancak alınının teriyle ekmek yiyebileceksin, toprağa dönene kadar, çünkü sen ondan alındın. çünkü sen topraksın, ve toprağa döneceksin.

BÖLÜM 2

1- yüce kaine dedi: niçin moralin çok bozuk, niçin suratın çok asık?

2- durum şu değil mi: eğer sen iyiyi dilersen,

“yükselt onu,”

fakat eğer sen iyiyi dilemezsen, günah kapıdadır,

bir “sinmiş-şeytandır,”

onun arzusu sanadır; fakat sen onun üzerine hüküm verebilirsin.

3- yüce kaine dedi: kardeşin habil nerede? o dedi: bilmiyorum; ben kardeşimin bekçisi miyim?

4- şimdi o dedi: sen ne yaptın? bir ses,

kardeşinin

“kanı”

topraktan bana bağılıyor!

5- ve şimdi sen topraktan lanetlendin, o ki senin elinden kardeşinin kanını içmek için ağzını açtı.

6- sen toprağı işlemek istediğın zaman, artık bundan böyle o sana kudretini vermeyecek;

“beyhude-dolaşan,”

“avare-gezinen,”

biri olacaksın yeryüzünde!

7- kain yüceye dedi: cezam kaldırılamayacak kadar ağır!

8- işte, sen beni bugün toprağın yüzü üzerinden kovuyorsun, ve ben kendimi senin yüzünden gizlemeliyim; ben bir

“beyhude-dolaşan,”

“avare-gezinen,”

olmalıyım yeryüzünde.

şimdi, o halde her kim benim karşıma çıksa, derhal beni öldürmeye çalışacaktır!

9- yüce ona dedi: hayır, bu sebeble, her kim kaini öldürürse, onun cezası yedi kat olacaktır! bu nedenle, yüce kainin üzerine bir işaret koydu, ta ki onun önüne çıkanlar onu öldürmesinler.

BÖLÜM 3

1- ilah nuha dedi: önümde bütün bedenlerin sonu geldi, çünkü yeryüzü fesad ile dolduruldu.

2- kendine gofer ağacından bir gemi yap; tahtalarla gemiyi yap, ve onu içeriden ve dışarıdan zift ile ziftle.

3- ve onu şöyle yapacaksın: geminin uzunluğu üçyüz arşın, genişliği elli arşın, ve yüksekliği otuz arşın olacak.

4- gemiye bir ışıklık yapacaksın, onu bir arşın kadar yükselteceksin. geminin kapısını onun yan tarafına koyacaksın;

“zemin,”

“ikinci,”

ve “üçüncü” katlı,

olarak onu yapacaksın.

5- bana gelince, işte ben tufanı getirmek üzereyim, yeryüzü üzerine sular, kendilerinde hayat nefesi olan bütün bedenlerin üzerine yıkım getirmek için, göklerin altından; yeryüzü üzerindeki bütün herkes helak olacak.

6- fakat ben ahdimi seninle daim kılacağım: sen geminin içine gireceksin, sen ve oğulların ve karın ve oğullarının karıları seninle birlikte;

7- ve bütün canlılardan, bütün bedenlerden sen ikişer getireceksin, bütün hepsinden geminin içine, seninle hayatta kalmaları için. onlar olmalılar

“erkek,”

ve “dişi;”

8- “kuşlardan,” türlerine göre,

“sürü-hayvanlarından,” türlerine göre,

toprağın bütün “sürünenlerinden,” türlerine göre,

hepsinden ikişer sana gelecekler, hayatta kalmaları için.

9- sana gelince, kendine yenilebilir bütün erzaktan al ve bunları kendin için depola, bunlar senin için ve onlar için olacaklar, yemeniz için.

* * * * *

10- yüce nuha dedi: gel, sen ve bütün ev halkın, geminin içine. çünkü ben seni önümde erdemli gördüm bu nesil arasında.

11- her temiz hayvandan sen yedi ve yedi almalısın,

bir “erkek,”

ve onun “eşi,”

ve temiz olmayan bütün hayvanlardan, iki,

bir “erkek,”

ve onun “eşi,”

12- ve göklerin kuşlarından da, yedi ve yedi,

“erkek,”

ve “dişi,”

bütün yeryüzünün üzerinde zürriyeti hayatta kılmak için.

13- çünkü yedi gün içinde ben yeryüzünün üzerine yağmur yağdıracağım

kırk “gün,” ve kırk “gece,”

ve ben yaptığım bütün varlıkları yok edeceğim, toprağın yüzü üzerinden.

* * * * *

14- ilah nuha konuşup dedi:

15- geminin içinden çık, sen ve karın, oğulların ve oğullarının karıları seninle birlikte.

16- seninle birlikte olan bütün canlılar, bütün bedenler;

“kuşlar,”

“hayvanlar,”

ve bütün “sürünenler”
yeryüzünün üzerinde;

onları seninle birlikte çıkar, ta ki onlar yeryüzünde çoğalsınlar; ta ki onlar meyva versinler

ve

olsunlar “çok,”

yeryüzünün üzerinde.

(musa, 32/2)

* * * * *

17- nuh yüce için bir mezbah yaptı. ve o aldı

bütün

temiz “hayvanlardan,”

ve bütün

temiz “kuşlardan,”

ve mezbah üzerinde takdimeler takdim etti.

18- şimdi yüce güzel kokuları aldı, ve yüce kendi yüreğinde dedi: ben artık asla toprağı uğursuzlamayacağım insanın yaptıklarından dolayı, çünkü insan kalbinin kurguladığı kötülüktür gençliğinden beri; ben artık asla bütün canlıları vurmuyacağım, yaptığım gibi.

19- bir daha asla, yeryüzünün bütün günlerinde,

“ekme,”

ve “biçme,”

“soğuk,”

ve “sıcak,”

“yaz,”

ve “kış,”

“gündüz,”

ve “gece,”

asla kesilmeyecektir!

BÖLÜM 4

1- şimdi ilah nuhu ve oğullarını kutsadı, ve onlara dedi: meyva verin

ve

olun “çok,”

ve yeryüzünü doldurun!

2- sizin “korkunuz,”

ve sizin “dehşetiniz,”

olacaktır

yeryüzünün bütün “yabani-varlıkları” üzerinde,

göklerin bütün “kuşları” üzerinde,

toprağın üzerinde bütün “sürünenleri,”

ve denizin bütün “balıkları,”

sizin “ellerinize” bırakılmıştır.

3- canlı olan ve sürünen herşey, onlar sizin içindir, yemeniz için; yeşil sebzeler gibi (1/2), ben şimdi hepsini size veriyorum.

4- fakat bedeni canıyla, onun kanı, asla yemeyeceksiniz!

5- fakat, elbette, ben sizin kendi hayatınızın kanı için tatmin talep edeceğim; bütün yabani hayvanlardan ben onu talep edeceğim, ve insanlardan, kardeşi hakkında her adamdan, insan hayatı için tatmin-talebi;

6-

şimdi her kim
insan “kanı”
akıtırsa,

o insan için
onun “kanı”
böylece akıtılacaktır;

çünkü ilahın görüntüsünde (asla fiziksel değil, sadece ruhsal anlamda olmalı; bkz. musa, 4/15-18) o insanı yapmıştır. (öz-haber, 42/11 & 38/71-72)

7- size gelince, meyva verin

ve

 olun “çok,”

(musa, 32/2)

saçılın yeryüzünde,
 ve çoğalın onun üzerinde!

* * * * *

8- ilah nuha ve onunla birlikte oğullarına deyip dedi:

9- bana gelince, işte ben ahdimi seninle ve senden sonra senin zürriyetinle daim kılmak üzereyim,

10- ve seninle birlikte olan bütün canlılarla: kuşlar, sürü-hayvanları, ve seninle birlikte olan yeryüzünün bütün yabancı-varlıkları-- gemiden çıkanların bütün hepsi, yeryüzündeki canlılardan hepsi.

11- ben ahdimi sizinle daim kılacağım: bütün bedenler bir daha asla tufanın sularıyla kesilmeyeceklerdir, bir daha asla tufan olmayacaktır, yeryüzünü helaka götürmek için!

12- ve ilah dedi: işte bu, ahdin işaretidir, o ki ben onu benimle sizin ve sizinle birlikte olan bütün canlılarla aramızda sabit kıldım, sayısız nesiller için:

13- ben yayımı kuruyorum

 “bulutlarda,”

ta ki o benimle yeryüzü arasında olan ahdin işareti olarak işlev görsün.

14- bu şöyle olacak: ben yeryüzünü bulutlarla örttüğüm zaman ve bulutlarda bu yay görüldüğü zaman,

15- ben ahdimi anacağım, benimle sizin ve bütün canlıların, bütün bedenlerin arasında olan: bir daha sular asla tufan olmayacak, bütün bedenleri helaka götürmek için!

16- bu yay olduğu zaman

 “bulutlarda,”

ben ona bakacağım, kadim ahdi anmak için, ilah ile bütün canlılar, yeryüzünün üzerindeki bütün bedenler arasında olan.

17- ilah nuha dedi: işte bu, o ahdin işaretidir, benimle yeryüzü üzerindeki bütün bedenler arasında sabit kıldığım.

BÖLÜM 5

1- yüce abrama dedi: yurdundan çık, akrabandan, babanın evinden, sana göstereceğim yurda.

2- ben senden büyük bir millet yapacağım ve sana kutsama vereceğim, ve ben senin ismini büyük yapacağım.

o halde, haydi ol

bir “kutsama!”

3- ben seni kutsayanları kutsayacağım, seni uğursuzlayanı ben lanetleyeceğim. toprağın bütün halkları

senden ötürü

“kutsama”

bulacaklar!

* * * * *

4- yüce abram tarafından görüldü, ve dedi:

ben vereceğim

bu “yurdu”

(musa, 32/2)

senin zürriyetine!

ve o kendisine görünmüş olan yüceye orada bir mezbah yaptı.

5- yüce abrama dedi, lut kendisinden ayrıldıktan sonra: haydi kaldır gözlerini ve olduğun yerden bak,

“kuzeye” doğru,

“denize” doğru,

“doğuya” doğru,

“güneye” doğru,

6- gerçekten,

bütün

“yurdu”

görmekte olduğun,

ben sana ve senin zürriyetine veriyorum,

çağlar boyunca.

7-

ben yapacağım

senin “zürriyetini”

yerin tozu gibi,

öyleki eğer bir adam yerin tozunu sayabilseydi, senin zürriyetin de sayılabilirdi.

8- kalk, gez

etraflıca

“yurdu,”

“uzunluğu” ve “genişliği” boyunca,

çünkü ben onu sana veriyorum.

BÖLÜM 6

1- bu olaylardan sonra bir düşte yücenin sözü abrama geldi, dedi: korkma abram,

ben

bir “kurtarıcı-kalkanım”

sana;

senin “mükafatın” taşarcasına büyüktür.

2- abram dedi: rabbim yüce, sen bana ne vereceksin? çünkü ben uğursuzlanmış gidiyorum, ve benim evimin kahyası şamlı eliezerdir!

3- ve abram daha dedi: işte, sen bana zürriyet vermedin, işte benim evimin bu kahyası benim mirasçım olacaktır.

4- fakat burada, yücenin sözü ona geldi, dedi: bu kişi senin mirasçın olmayacaktır; fakat senin sulbünden çıkacak kişi, o senin mirasçın olacaktır.

5- o onu dışarıya çıkardı, ve dedi: haydi göklere bak ve yıldızları say, onları sayabilir misin? ve o ona dedi:

işte

senin “zürriyetin”

böyle olacaktır.

6- şimdi o yüceye güvendi, ve o da bunu onun adına bir erdemli-davranış olarak değerlendirdi.

* * * * *

7- şimdi o ona dedi: ben yüceyim, seni kildanilerin ur şehrinde çıkararak,

vermek için sana

bu “yurdu,”

onu miras alsın diye.

- 8- fakat o dedi: rabbim yüce, ben onu miras alacağımı neyle bileceğim?
 9- o ona dedi: bana alacaksın

üç yıllık bir “buzağı,”

üç yıllık bir “dişi-keçi,”

üç yıllık bir “koç,”

bir “kumrucuk,”

ve bir “güvercincik,”

- 10- o ona bunların hepsini aldı. o onları ortadan ikiye yarıdı, ve koydu

herbirinin “yarımını,”

“komşusuna” doğru,

fakat o kuşları yarmadı.

- 11- yırtıcı-kuslar cesetlerin üzerine indiler, fakat abram onları uzağa kovdu!

12- şimdi, tam güneş batmakta iken, abramın üzerine ağır bir uyku çöktü. ve işte, korku ve büyük karanlık onun üzerine çökmekte idi!

13- ve o abrama dedi: sen bilmelisin, evet, bilmelisin ki senin zürriyetin garibler olacaklar kendilerinin olmayan bir yurttan; onlar onları köle yapacaklar, ve onlara dört yüz yıl eza edecekler.

14- fakat kölelik yapmakta oldukları millete, ben onlara hükmedeceğim, ve ondan sonra onlar büyük zenginlikle çıkacaklar.

15- sana gelince, sen atalarına barış içinde gideceksin; sen iyi olgun-yaşta gömüleceksin.

16- fakat dördüncü nesilde onlar buraya dönecekler, çünkü amorilerin cezası o ana kadar henüz ödenmemiş olacaktır.

- 17- şimdi, tam güneş battıktan sonra, gece karanlığı çökmüştü, ve işte dumanlı bir fırın,

 bir
 “alevli
 meşale”

o “parçaların” arasından geçti.

18- o gün, yüce abramla bir ahid kesti, dedi:

ben veriyorum

bu "yurdu"

senin zürriyetine,

mısır
"nehrinden,"

büyük "nehire"
kadar,

fırat
"nehrine."

(musa, 32/2) & (davud, 1/2-3)

19-	keniler,	kenizziler,
20-	kadmoniler,	hittiler,
	perizziler,	refalılar,
21-	amoriler,	kenanlılar,
	-----	-----
	girgaşiler,	yebusiler.
	(davud, 60/7-9)	

BÖLÜM 7

- 1- fakat yücenin elçisi onu (hacar) çölde bir su kaynağının başında buldu, şura giderken yoldaki kaynakta.
- 2- o dedi: hacar, saravın cariyesi, nereden geliyorsun, nereye gidiyorsun? o dedi: ben hanımım saravdan kaçıyorum.
- 3- yücenin elçisi ona dedi: hanımına dön, ve onun elinin ezasına katlan!
- 4- ve yücenin elçisi ona dedi:

ben yapacağım

senin “zürriyetini”

“çok,”

evet,

“çok,”

o saymak için “çok fazla” olacak!

- 5- ve yücenin elçisi ona dedi: işte, sen hamilesin, sen bir oğul doğuracaksın; onun ismini ismail (ilah-iştir) çağır; çünkü ilah senin eza çekmeni işitti.

6- o atılgan bir adam olacaktır,

onun “eli”
herkese karşı,

herkesin “eli”
ona karşı,

buna rağmen o kardeşlerinin huzurunda

“yerleşecektir.”

7- şimdi o kendisine konuşmakta olan yücenin ismini çağırdı: sen, görmenin ilahı!
çünkü o dedi: ben gerçekten burada gördüm mü, onun beni görmesinin ardından?

BÖLÜM 8

1- şimdi abram doksan-dokuz yaşında iken, yüce abram tarafından görüldü, ve ona dedi:
ben kudretli ilahım;

yürü

“benim huzurumda,”

ve “yürekli” ol!

2- ben ahdimi benimle senin aranda sabit kılıyorum; ben seni yapacağım

“taşarcasına,”

“taşarcasına,”

“çok.”

3- abram yüzü üzerine secdeye-kapandı. ilah onunla konuşup dedi:

4- bana gelince, işte benim ahdim seninledir, ta ki sen birçok milletlerin babası olacaksın.

5- artık bundan böyle senin ismin “abram” çağırılmayacak, fakat senin ismin “ibrahim”
(cumhurun babası) olacak, çünkü ben seni birçok milletlerin babası yapacağım!

6- ben sana vesile olacağım

vermen için

 “meyva,”

(musa, 32/2) & (davud, 1/2-3)

“taşarcasına,”

“taşarcasına.”

ben senden yapacağım

 “milletler,”

 “krallıklar,”

çıkacaklar senden.

7- ben ahdimi benimle senin ve senden sonra senin zürriyetin ile aramda daim kılıyorum, onların nesilleri boyunca ve çağlar boyu sürecek bir ahid olarak, sana ve senden sonra senin zürriyetine ilah olmak için.

8- ben sana ve senden sonra senin zürriyetine garibler-olarak-dolaştığımız yurdu vereceğim,

bütün

 kenan “yurdunu,”

bir “mülk” olarak, çağlar boyunca;

ve

ben onlara ilah olacağım.

9- ilah ibrahime dedi: sana gelince, sen benim ahdimi gözetmelisin, sen ve senden sonra senin zürriyetin, nesilleri boyunca.

10- gözetmeniz gereken ahdim şudur, benimle senin ve senden sonra senin zürriyetin ile aramda olan: sizin içinizdeki her erkek sünnet olunmalıdır.

11- siz gulfe etinizi sünnet edeceksiniz, ta ki o benimle sizin aranızda olan ahdin işareti olarak işlev görsün.

12- sekiz günlük iken, aranızdaki her erkek sünnet olunacaktır, nesilleriniz boyunca, evde-doğmuş olsun veya senin zürriyetin olmayan bir yabancından parayla-satın-alınmış olsun;

BÖLÜM 9

1- şimdi yüce kendisine dedi: ben yapmak üzere olduğum şeyi ibrahimden gizleyecek miyim?

2- çünkü ibrahim olacak, evet, olacak bir büyük millet ve azametli, ve yeryüzünün bütün milletleri

ondan ötürü

“kutsama”

bulacaklar.

3- gerçekten, ben onu tanıdım, ta ki o kendi oğullarını ve ev-halkını kendisinden sonra yükümlü kılsın: onlar yücenin yolunu gözetmeliler, yapmak için

“doğru” olanı,

ve “adil” olanı,

ta ki, yüce ibrahimin üzerine getirsin onun hakkında konuştuklarını.

* * * * *

4- fakat ilah ibrahime dedi: gözlerine nahoş görünmesine müsaade etme çocuk (ismail) hakkında ve kendi cariyen hakkında; saranın sana dediği herşeyde, onun sesini işit, çünkü o ishak kanalıyla

“zürriyet”

senin için çağırılacaktır.

5- fakat elbette cariyenin oğlu (ismail), ben ondan da bir millet yapacağım; çünkü o da

sana ait bir

“zürriyet.”

* * * * *

- 6- fakat ilah çocuğun (ismail) sesini işitti; ilahın elçisi gökten hacara seslendi, ve ona dedi: seni üzen nedir hacar? korkma, çünkü ilah çocuğun sesini işitti, onun bulunduğu yerden.
7- ayağa-kalk, çocuğu kaldır ve elinle onu sıkıca sar,

çünkü

bir büyük “millet”

yapacağım ben ondan!

- 8- ilah onun gözlerini açtı, ve o bir su kuyusu gördü; o gitti, tulumu suyla doldurdu, ve içmesi için çocuğa verdi.

BÖLÜM 10

- 1- ibrahim elini uzattı, o bıçağını aldı, oğlunu kesmek için.
2- fakat yücenin elçisi gökten ona seslendi, ve dedi: ibrahim, ibrahim! o dedi: işte, ben buradayım.
3- o dedi: çocuğa (ishak) karşı elini uzatma, ona hiçbir şey yapma! çünkü ben şimdi biliyorum ki, sen ilahtan korkuyorsun; sen kendi oğlunu, senin biricik-olanını, benden esirgemedin.
4- ibrahim gözlerini kaldırdı ve gördü: orada, bir koç çalılıkta boynuzlarından tutulmuştu! ibrahim gitti, o koçu aldı ve onu oğlunun yerine bir takdime olarak takdim etti.
5- ibrahim o yerin ismini çağırdı: yüce görmektedir! bugünkü deyişle:

yücenin “dağında”

(davud, 54/15-16)

o görülecektir!

- 6- şimdi yücenin elçisi ibrahime ikinci kez gökten seslendi,
 7- ve dedi: zatım adına yemin ederim, --yücenin mesajıdır-- gerçekten, madem ki sen bu şeyi yaptın, kendi oğlunu, senin biricik-olanını, esigemedin;
 8- gerçekten, ben seni kutsayacağım, kutsayacağım seni:

ben yapacağım

senin "zürriyetini"

"çok,"

evet,

"çok,"

göklerin

"yıldızları"

gibi,

deniz sahilindeki

"kumlar"

gibi;

senin zürriyetin miras alacaklar kapılarını

onların "düşmanlarının."

9- yeryüzünün bütün milletleri

tadacaklar

"kutsamayı"

senin zürriyetin kanalıyla,

senin benim sesimi
 böylelikle dinlemenden dolayı.

BÖLÜM 11

1- ve yüce onun (ishak) tarafından görüldü, ve dedi: mısıra inme; sana bahsettiğim yurtta yerleşmeye devam et.

2- bu yurtta garib-olarak-dolaş, ve ben seninle birlikte olacağım ve sana kutsama vereceğim; çünkü sana ve senin zürriyetine ben vereceğim

bütün

bu “yurtları,”

(musa, 32/2)

ve böylelikle baban ibrahime andettiğim andımı gerçekleştireceğim.

3-

ben yapacağım

senin “zürriyetini”

“çok,”

göklerin

“yıldızları”

gibi;

ve senin zürriyetine ben vereceğim

bütün

bu “yurtları.”

(musa, 32/2)

yeryüzünün bütün milletleri

tadacaklar

 “kutsamayı”

senin zürriyetin kanalıyla;

4- ibrahimin benim sesimi dinlemesi ve benim yükümlü-kıldığım-şeyi gözetmesinden dolayı:

benim “emirlerimi,”

benim “kurallarımı,”

 ve benim “kanunlarımı.”

(davud, 14/9)

* * * * *

5- şimdi yüce o gece onun (ishak) tarafından görüldü, ve dedi: ben senin baban ibrahimin ilahıyım; korkma, çünkü ben seninle birlikteyim! ben seni kutsayacağım ve

yapacağım

 senin “zürriyetini”

“çok,”

hizmetkarım ibrahimden ötürü.

6- o orada bir mezbah yaptı, ve yücenin ismini çağırdı.

* * * * *

7- sonra onun babası ishak ona dedi: haydi gel yanıma ve öp beni, oğlum.

8- o (yakub) yanına geldi ve onu öptü. şimdi o onun elbiselerinin kokusunu kokladı ve onu kutsayarak dedi:

görün, benim oğlumun kokusu aynen kokusu gibidir

bir “kırın,”

yücenin kutsamış olduğu.

9- o halde, ilah versin sana

göklerin

“çiğinden,”

--(musa, 32/2)--

yerin

“semizliğinden,”

çokça “buğday” ve “taze-içecek!”

10-

“uluslar”

sana hizmet etsinler,

“aşiretler”

sana baş-eğsinler.

kardeşlerine bir efendi ol; ananın oğulları sana baş-eğsinler! sana lanet edenler, lanetli olsunlar, seni kutsayanlar, kutsanmış olsunlar!

BÖLÜM 12

1- ve o (yakub) bir düş gördü: işte, yeryüzünün üzerinde bir merdiven dikilmişti, onun tepesi göklere erişmekteydi, ve işte: ilahın elçileri onun üzerinde iniyor ve çıkıyorlardı.
2- ve işte: burada yüce onun karşısında durmuştu. o dedi: ben yüceyim, senin baban İbrahim'in ilahı, ve İshak'ın ilahı.

üzerinde serildiğin

“yurdu,”

ben sana ve senin zürriyetine veriyorum.

3-

senin “zürriyetin”

yerin “tozu” gibi olacaktır;

sen yayılacaksın,

“kuzeye” doğru,

“denize” doğru,

“doğuya” doğru,

“güneye” doğru.

toprağın bütün halkları

bulacaklar

“kutsama”

senin kanalınla,

ve senin zürriyetinin kanalıyla!

4- işte, ben seninle birlikteyim, gittiğin her yerde ben seni gözeteceğim ve seni

döndüreceğim

bu “toprağa.”

gerçekten, ben seni asla bırakmayacağım, sana konuştuğum şeyi yapıncaya kadar.

5- yakub uykusundan uyandı, ve dedi: niçin, yüce bu yerde, ve ben, ben bunu bilemedim!

6- o ürpermişti ve dedi: bu yer ne kadar ürperti-verici!

bu ancak

ilahın “evi”

olmalı,

ve o da

“göğün
kapısı!”

* * * * *

7- ve ilahın elçisi bana düşte dedi: yakub! ben dedim: işte, ben buradayım!

8- o dedi: haydi kaldır gözlerini ve gör: hayvanların üzerine aşan bütün erkek-keçiler

“çizgili,”

“noktalı,”

ve “benekli!”

çünkü ben kurnaz-kişinin sana yaptığının hepsini gördüm.

9- ben ilahıyım

o

 “ilah-evinin;”

orada sen bana bir sütun meshetmiştin, orada sen bana bir adak adamıştın. o halde, şimdi kalk, bu yurttan çık, kendi akrabasının yurduna dön!

* * * * *

10- sonra yakub dedi: babam ibrahimin ilahı, babam ishakın ilahı, ey yüce, sen ki bana demiştin: kendi yurduna dön, kendi akrabana, ve ben sana iyilik edeceğim!

11- ben değersizim senin göstermiş olduğun bütün bu

 “sadakat,”

 ve “güven,”

karşısında senin hizmetkarına.

çünkü ben sadece değneğimle bu erdeni geçmiştin, ve şimdi ise ben

 “iki-bölük”

oldum.

12- haydi beni kardeşimin elinden kurtar, esavın elinden! çünkü ben ondan korkuyorum, gelip beni vurabilir diye, anaları ve çocukları beraber!

13- fakat sen, sen demiştin: ben sana edeceğim

“iyilik,”

“iyilik,”

ben yapacağım

 senin “zürriyetini”

denizin “kumları” gibi,

o ki saymak için “çok fazla” olacak!

* * * * *

14- ve yakub yalnız başına kaldı. şimdi bir adam onunla cebelleşti, seher vaktine kadar.

15- o onu yenemediğini görünce, onun uyluk kemiğine vurdu; böylece onunla cebelleşirken yakubun uyluk kemiği incindi.

16- sonra o dedi: bırak beni gideyim, çünkü seher vakti girdi! fakat o dedi: sen beni kutsamadığın sürece seni bırakmam.

17- o ona dedi: senin ismin nedir? ve o dedi: yakub.

18- sonra o dedi: bundan böyle senin ismin artık “yakub” anılmayacaktır, fakat “israil”

“ilahın-savaşçısı;”

çünkü sen ilah ile ve adamlar ile “savaştın,”

ve “galib-geldin.”

(davud, 48/6-8)

19- sonra yakub sordu ve dedi: haydi bana ismini söyle! fakat o dedi: şimdi niçin sen benim ismimi soruyorsun? ve o orada onu kutsayarak-ayrıldı.

20- yakub o yerin adını “penuel” (ilahın yüzü) çağırdı; çünkü dedi: ben ilahı* burada yüz yüze gördüm, ve canım sağ kaldı.

21- penueli geçtiğinde güneş onun üzerine doğmuştu, ve o uyluğu üzerinde aksıyordu.

22- bu sebeble israiloğulları bugüne kadar uyluk kemiği üzerindeki kalça adalesini yemezler, çünkü o yakubun uyluk kemiği üzerindeki kalça adalesine vurmuştu.

* buradaki “ilah” (el) sadece tek “İlahın” (El) katındaki en kıdemli bir “melek” anlamında kullanılmış olmalıdır. (bkz. çıkış, 33/20 & 20/3)
insanlar için küçük anlamda “rab” ve sadece Allah için büyük anlamda tek “Rab” olarak buna benzer bir kullanım mantığını görmek için (bkz. öz-haber, 12/41 & 1/2)

BÖLÜM 13

1- şimdi ilah yakuba dedi: kalk, beytele çık ve orada kal, ve orada ilah için bir mezbah yap, o ki sana görünmüştü, sen kardeşin esavdan kaçtığın zaman.

2- ve yakub kenan yurdunda olan luza döndü, o şimdi beyteldir, o ve onunla birlikte olan bütün insanlar.

3- o orada bir mezbah yaptı, ve o yerin ismini çağırdı:

“ilah-evinin”

ilahı (içindir.)

çünkü ilahın-kudreti ona orada izhar olunmuştu, o kardeşinden kaçmakta iken.

* * * * *

4- ilah tekrar yakuba görüldü, o aram diyarından döndüğü zaman, ve ona kutsama bağısladı.

5- ilah ona dedi: senin ismin yakubdur, fakat senin ismin artık “yakub” çağırılmayacaktır, çünkü senin ismin artık “israil” (ilahın-savaşçısı) olacaktır! ve o onun ismini çağırdı:

“ilahın-savaşçısı!”

6- ilah ona daha dedi: ben kudretli ilahım! meyva ver

ve

ol “çok!”

(musa, 32/2) & (davud, 1/2-3)

bir millet, evet, bir dizi

“milletler”

gelecek senden,

“krallıklar”

çıkacak senin sulbünden!

7- ibrahime ve ishaka verdiğim yurt, ben şimdi onu sana veriyorum;

ve senden sonra senin zürriyetine

ben veriyorum

“yurdu.”

(musa, 32/2)

8- ve yakub bir dikili-sütun kurdu, onun ona konuştuğu yerde,

bir
“taş
sütun;”

o onun üzerine ve onun üzerine
“sıvı” döktü, “yağ” serpti.

9- ve yakub ilahın kendisiyle konuştuğu o yerin ismini çağırdı:

“ilah-evi!”

BÖLÜM 14

- 1- ve ilah yakuba gece rüyalarında dedi, o dedi: yakub, yakub! o dedi: işte, ben buradayım!
2- şimdi o dedi: ben ilahım, senin babanın ilahı. mısıra inmekten korkma, çünkü ben orada büyük bir millet yapacağım senden.
3- ben kendim

seninle birlikte “ineceğim”
mısıra,

ve ben kendim seni getireceğim

“yukarı,”

evet,

“yukarı,”

tekrar.

ve yusuf ellerini senin gözlerinin üzerine kapatacaktır.

* * * * *

- 3- yakub yusufa dedi: kudretli ilah bana kenan yurdunda olan luzda göründü; o beni orada kutsadı,
4- ve o bana dedi: işte, ben seni meyva verir kılacağım, ve ben seni kılacağım çok,

ve ben seni dönüştüreğim

bir dizi

“uluslara;”

ve

ben vereceğim

bu “yurdu”

(musa, 32/2)

senden sonra senin zürriyetine,

bir “mülk” olarak, çağlar boyu süren!

* * * * *

5- sonra o yusufu kutsadı, ve dedi: huzurunda benim babalarım ibrahimin ve ishakın yürüdüğü o ilah, ben var olalı, bugüne kadar, beni gözetmiş olan ilah--

6- beni her felaket karşısında korumuş olan elçi-- o (ilah) bu çocukları kutsasın! benim ismim onların kanalıyla anılmaya devam etsin, ve babalarım ibrahimin ve ishakın ismi! onlar kaynaşsınlar

olmak için “çok,”

orta yerinde

“yurdun!”

7- şimdi yusuf babasının kendi sağ-elini efrayimin başı üzerine koymuş olduğunu görünce, bu onun gözlerine kötü göründü. ve o babasının elini tuttu, onu efrayimin başı üzerinden alıp menassenin başı üzerine koymak için.

8- yusuf babasına dedi: öyle değil, baba! gerçekten, ilk-doğan budur, lütfen elini onun başının üzerine koy!

9- fakat babası reddetti, ve dedi: biliyorum, oğlum, biliyorum;

o da olacaktır

bir “ulus,”

o da büyük olacaktır;

fakat onun küçük kardeşi ondan daha büyük olacaktır,

ve onun zürriyeti olacaktır

bir tam-ölçü

 “milletler!”

10- böylece o onları o gün kutsayıp dedi: artık sizinle israil kutsama verip diyeceklerdir: ilah seni kılınsın

“efrayim,”

ve “menasse,”

gibi.

böylece o efrayimi menassenin önüne koydu.

11- sonra israil yusufa dedi: işte, ben burada ölüyorum, fakat ilah sizinle birlikte olacaktır, o sizi babalarınızın yurduna geri döndürecektir.

12- ve ben, ben sana senin kadeşlerinden bir pay fazla ve öte veriyorum, ki ben onu amorilerden almıştım,

“kılıcımla,”

“yayımla.”

 (davud, 76/6-7)

BÖLÜM 15

1- şimdi yakub oğullarını çağırdı, ve dedi: toplanın etrafıma, ta ki ben size son günlerde sizin payınıza-düşecek olanları bildireyim.

2- biraraya gelin ve dinleyin, ey yakub oğulları, dinleyin babanız israili.

3- ruben, benim ilk-doğanım; sen, benim azametim; kuvvetimin ilk-meyvası!

4-

“itibarda”

“akar-sular”

“güçte”

artan,

gibi;

artan,

 artık “artmayasın!”

çünkü sen babanın yatağına çıktığın zaman, onu kirletmiş oldun; o döşeğe çıktı!

5- simon ve levi, ne kardeşler; zorbalık silahları onların yakınlık bağlarıdır!

6- onların cemiyetlerine benim benliğim asla girmesin, onların cemaatleriyle benim zatım asla birleşmesin! çünkü öfkelerinde onlar adamları öldürdüler, kızgınlıklarında onlar sığırları sakatladılar!

7- onların öfkeleri lanetli olsun, o ki çok haşındır, onların kızgınlıkları, o ki çok serttir!

ben onları böleceğim	ben onları dağıtacağım
-----	-----
“yakubda,”	“israilde!”
-----	-----

8- yudah, sen, senin kardeşlerin övecekler seni; senin elin boyunlarında olacak

“düşmanlarının!”

senin babanın oğulları sana baş-eğecekler.

9- yudah bir arslan yavrusudur;

“av-etiyle,”

oğlum, yetişip-büyüdün sen!

o “çömelir,” o “eğilir,”

bir arslan gibi, ormanların kralı gibi, kim onu kaldırmaya cesaret edebilir!

10- “saltanat-asası”	“hükümrancılık-değneği”
-----	-----
yudahdan ayrılmayacaktır,	onun ayaklarının arasından,

“bunların-gerçek-mirasçısı” (bkz. 26) gelinceye kadar. ulusların itaati ona olacaktır.

11- o bağlar

sıpasını	genç merkebin
-----	-----
bir “asmaya,”	bir seçme “bağa,”
-----	-----

o yıkar

esvabını	kaftanını
-----	-----
“taze içekte,”	“üzümlerin kanında;”
-----	-----

12- onun gözleri şaraptan daha karadır, onun dişleri süten daha aktır.

13- zebulun, sahilinde

o	-----	-----
-----	“denizin”	-----
bir “limandır”	-----	-----
-----	yerleşir o;	-----
gemilere,	-----	-----
-----	onun “bölüğü”	-----
-----	-----	-----
-----	sidondadır.	-----

14- issakar, bir kuvvetli merkeptir, alevli-yerler arasında yatan.

15- o gördüğünde

-----	-----
“dinlenme-yerinin”	“barınma-yurdunun”
-----	-----
ne kadar iyi olduğunu,	ne kadar hoş,

yük-taşımak için hemen o eğdi omuzunu, ve böylelikle oldu

ter-döken

bir “işçi.”

16- dan, onun halkı hüküm bildirecekler

israilin “bölüklerine,”

toplucu.

17- dan olsun

yol kenarında
bir “yılan,”

o ki “atın
topuklarını”
ısıtır,

patikada
bir “engerek,”

ve onun binicisi “arkası üstü” düşer.

18- “ben umutla senin kurtuluşunu bekliyorum, ey yüce!”

19- gad, saldırgan bir çete ona saldıracaktır,

fakat o da

onların “topuklarına” saldıracaktır.

20- aşer, onun besleyiciliği iyidir,

o hazırlar

 “kral sofralarını.”

21-

naftali, salıverilmiş bir geyiktir,

o verir

 “harika yavrular.”

22- genç bir tay, yusuf, genç

 “taylar,”

 “zebralar,”

bir bir

 “kaynak” “duvar”

boyunca, boyunca.

23- onu şiddetle hedef aldılar, okçular ona saldırdılar,

24- buna rağmen onun yayı sağlam kaldı, ve onun kolları ve elleri çevik kaldı; yakubun kadirinin elleri sayesinde, yukarıdan,

büyük “öğretici,”

israilin “kayası.”

25- senin babanın ilahı, o sana yardım etsin, ve kudretli, o sana kutsama bağışlasın:

göklerin

okyanusların

 “kutsamalarını,”

 “kutsamalarını,”

yukarıdan,

derinlerden.

“memeler”

ve

“rahim”

kutsamalarını!

26- senin babanın kutsamaları erişsin

kutsamalarına

“dağların,”

onlar ki “ebedidirler,”

sınırlarına

“tepelerin,”

onlar ki “sonsuzdurlar!”

27- benyamin, parçalara-ayıran bir kurttur!

sabah vaktinde,

o kapar

“avını,”

akşam vaktinde,

o bölüştürür

“ganimetini!”

28- işte, bunların hepsi israilin gruplarıdır, on-ikidir, ve bunlar onların babaları (yakubun) kendilerine konuşup-bildirdikleridir; o onları böylece kutsadı, herbirinin payına kutsamadan düşene göre, o onları kutsadı.
